

дидактичні засоби навчання у вигляді мультимедійних презентацій с різних видів спорту, які створили студенти на лабораторних заняттях з курсу «Спортивно-педагогічна інформатика» [3, с.46]. В цьому курсі студенти обирають вид спорту, вправи, розробляють сценарій відеозйомки цих вправ (Рис. 9).

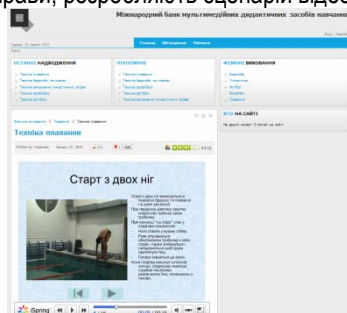

Рис. 9. Банк мультимедійних дидактичних засобів навчання

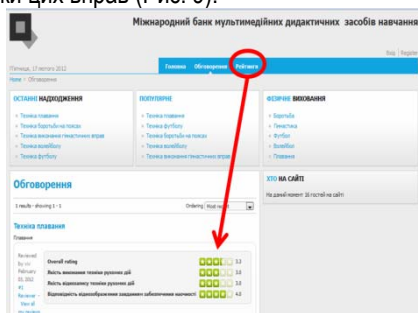

Рис. 10. Участь в обговоренні МДЗ та оцінювання за певними критеріями

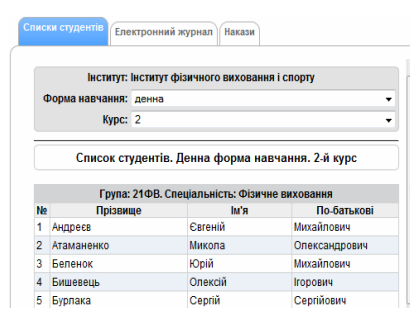

Рис. 11. Списки студентів

Приймають участь у відтворенні рухомих дій та обробці спеціальними програмами відео кліпів, та створюють мультимедійні засоби навчання. За своєю структурою сайт складається з таких частин. Останні надходження – це презентації, які були завантажені на сайт нещодавно. Популярне – презентації, які мають найвищий рейтинг. Зареєструвавшись на сайті, можна прийняти участь в обговоренні та виставити оцінки за певними критеріями МДЗ (Рис. 10)..

Таким чином створюється зворотній зв'язок, який допомагає удосконалити створення навчальних мультимедійних засобів. У розділі **Конференції** викладачі мають можливість дізнатись які наукові конференції мають відбутися найближчим часом. У розділі **Оголошення** викладачі мають можливість переглянути термінову та корисну поточну інформацію.

У розділі **Електронне видання** розміщується інструментальна база для створення електронного контенту. **Електронне видання** - електронний документ (сукупність електронних документів), який пройшов редакційно-видавничу підготовку, призначений для поширення у незмінному вигляді.

У розділі **Навчальний процес** викладачі можуть переглянути списки студентів (Рис. 11), електронний журнал успішності студентів та накази. Електронний журнал створюється викладачем в системі **Moodle**, але кожний студент має можливість переглянути свої поточні оцінки.

ВИСНОВКИ. Апробація віртуального інституту в ІФВС продемонструвала його високу ефективність в роботі зі студентами, які через поважні причини не відвідували аудиторні заняття: вони спілкувалися з викладачами, ознайомлювалися з лекціями, складали проміжні форми контролю. Для всіх інших студентів віртуальний інститут допомагав організувати свою самостійну роботу, поглибити або вчасно позбутись прогалин у знаннях. Для викладачів – організувати відпрацювання пропущених пар, проводити консультації та автоматизований міжсесійний контроль знань студентів. Звичайно, запропонована структура віртуального інституту може бути використана і для розробки віртуального навчального середовища інститутів чи факультетів в структурах університетів інших напрямків, але з врахуванням специфіки їхньої спеціальності.

ЛІТЕРАТУРА

1. The Learning Space Online Teacher Network [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.learningspace.org/>.
2. Dolgovesov B. S. The System for Teaching with the Help of Interactive Virtual Environments Based on "Focus" Virtual Studio. / B. S. Dolgovesov, V. B. Morozov, M. Yu. Shevtsov // Proceedings of GRAPHICON, International conference on the Computer Graphics and Vision. 2008. — P. 184-187.
3. Кудін А. П. Формування комунікаційно-інформаційної компетенції майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту / Кудін А. П., Тимошенко О. В., Володько І. В., Козубенко К. О., Мішаровський Р. М., Питомець О. П. // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту // Науковий журнал. – Харків, ХОВНОКУ-ХДАДМ, 2010, –№7, С. 44-49.

УДК 796.8

Гавриленко В.В., Кириченко О.В.
Запорізький Національний технічний університет

СИСТЕМИ МОДЕЛЬНИХ СИТУАЦІЙ ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАННЯ ПРИЙОМІВ ІЗ РУКОПАШНОГО БОЮ

У цій науковій роботі досліджено рівень фізичних якостей студентів Запорізького національного технічного університету під час занять з рукопашного бою за допомогою застосування системи модельних ситуацій.

Ключові слова: фізичне виховання, рукопашний бій, системи модельних ситуацій, вдосконалення прийомів.

Гавриленко В.В., О.В. Кириченко. Системы модельных ситуаций при совершенствовании обучения приемов рукопашного боя. Аннотация. В данной научной работе проведено исследование уровня физических качеств студентов Запорожского национального технического университета во время занятий по рукопашному бою с помощью применения системы модельных ситуаций.

Ключевые слова: физическое воспитание, рукопашный бой, системы модельных ситуаций,

совершенствование приёмов.

V.V. Gavrylenko, O.V. Kirichenko. System model situations when improving training in unarmed combat. This research paper focuses on the level of physical qualities of students of Zaporizhzhya national technical university during lessons in unarmed combat with the application of the system model situations. The technique of unarmed combat is difficult coordinated movements, qualitative study which plays an important role in the development of protective defensive skills of students in everyday life. However, when using the traditional system of education is not always possible to get a positive result, because the usual process of learning takes place in a specially set program that is designed mainly for standard conditions that do not always correspond to actual events. This uses the method of trial and error; student tries to perform a particular method, and the teacher corrects his actions. With this method of training is not always possible to efficiently capture movement or technique due to the fact that the reflection and absorption of those who learn differently and do not always correspond to the complex dynamics of combat action. Also it should be noted that such employments mainly do not rise considerable interest from students because they can not realize in a complete measure the origin of possible danger in practical activity during application of the got skills. To remove the indicated failings developed is the method of modeling of different pedagogical situations, essence of which is in the use of special charts of model situations during the classes and self preparation, which show by itself the detailed description of action which is studied taking into account the analysis of statistical information base of operative and judicial activity. Using during class above mentioned scheme, students will have a better chance not to get lost in the moment of the attack and more confidently perform safety skills even under adverse conditions.

Key words: physical training, hand-to-hand fighting, system model, the improvement of techniques.

Постановка проблеми. Техніка прийомів рукопашного бою являє собою складно координовані рухи, якісне вивчення яких відіграє важливу роль у становленні захисних оборонних навичок студентів у повсякденному житті. Однак при використанні традиційної системи навчання не завжди вдається одержати позитивний результат, тому що звичайний процес навчання відбувається за спеціально заданою програмою, котра розрахована в основному на середній рівень фізичної підготовки. При цьому використовується метод спроб та помилок: студент намагається виконати той чи інший прийом, а викладач коригує його дії. Все це потребує багато часу. За такої методики навчання вдається не завжди якісно оволодіти рухом або прийомом, оскільки процеси усвідомлення та засвоєння у тих, хто навчається, є нерівномірними і не завжди відповідають складній динаміці дії в реальних умовах. Унаслідок цього не у всіх складається досить чітке розуміння послідовності виконання заданого прийому. Для усунення вказаних недоліків було розроблено систему модельних ситуацій, суть якої полягає у складанні спеціальних модельних схем, які являють собою детальний опис дії, що вивчається, з урахуванням статистичної бази оперативних даних реальних випадків під час нападів на громадян, використовуючи які, студенти зможуть на заняттях та самостійно коригувати виконання того чи іншого прийому та наблизити його до реалії сьогодення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Оглядом аналіз наукових джерел цієї теми дозволив виявити наукові роботи (Купцова А.П., 1969; Плиско В.И., 1987; Міхеев П.П., 1993; Кустов А.Н., 1994; Іванов-Катанский С.А., 2003), у яких були зроблені спроби збільшити варіативність захисту, застосовуючи методи моделювання в процесі навчання самозахисту без зброї (але ці дослідження не включають в себе аналізу статистичних даних оперативної та судової практики). Методика моделювання в навчанні і тренуваннях також широко використовується і в інших спортивних галузях (Чумаков Є.М., 1980; Верхошанський Ю.В., 1980; Баширов Л.М., 1988; Гамалій В.В., 2005; Кузнецов В.В., 1975; Кутек Т., 2013). Проте слід зазначити, що в теорії фізичної підготовки студентів у навчальних закладах при навчанні прийомам рукопашного бою ця проблема не є достатньо дослідженою й практично не застосовується. У той же час оптимізація навчального процесу з фізичної підготовки на основі методів моделювання є актуальною як у системі вищих навчальних закладів, так і в інших силових установах, пов'язаних з охороною громадського порядку. Під моделлю в цьому контексті прийнято розуміти зразок (стандарт, еталон), у широкому розумінні - будь-який зрінець (уявний або умовний) того чи іншого об'єкту, процесу чи явища [6]. Розробка і використання моделі у цьому випадку пов'язана з моделюванням - процесом побудови, вивчення та застосування моделі для визначення й уточнення характеристик й оптимізації процесу спортивної підготовки. Модель певної ситуації є оптимізованою тільки тоді, коли керовані параметри вибираються й коригуються таким чином, щоб інтегральні показники ефективності та надійності приймали інший рівень як норму для подальшого успіху. Тобто відбувається порівняння моделі майбутніх дій з їх фактичним виконанням і своєчасним коригуванням (підгонка до моделі) останніх [3-5,9]. Наявність у керованій системі моделі об'єкта в поточному стані та моделі програми тренувальних впливів і тих змін станів об'єкту, які повинні здійснюватися під їх впливом є обов'язковою умовою ефективного управління тренувальним процесом [1,2,8-10]. Провідні спеціалісти та тренери вважають, що ефективність використання узагальнених і групових моделей під час занять для орієнтації та корекції навчально-тренувального процесу є дуже актуальною особливо при оволодінні складними рухами.

Формування цілей статті. Мета цієї статті – проведення експерименту з упровадження найбільш ефективних засобів та методів вивчення прийомів рукопашного бою. Викладачі кафедри ОІВС Запорізького національного технічного університету був проведений експеримент із застосуванням системи модельних ситуацій, які базуються на певній статистичній базі даних оперативної та судової практики про скоєні напади на громадян. Це повинно було б дозволити визначити теоретичні та практичні основи з удосконалення процесу навчання з використанням системи моделювання ситуацій, найбільш поширених реальних нападів. Після проходження перших етапів вивчення рухової дії з опанування прийомів на рівні умінь та навички у стандартних умовах слід переходити до засвоєння вміння вищого порядку, для якого

характерні варіативність і творчість діяльності, стійкість до несприятливих внутрішніх та зовнішніх умов, виконання вправ на тлі втоми, висока індивідуалізація діяльності, здатність перебудуватись у процесі діяльності. Для впровадження найбільш ефективних засобів та методів вивчення і вдосконалення прийомів рукопашного бою в системі вищих навчальних закладів й усунення вказаних вище недоліків нами запропоновано спеціальну розроблену для цих цілей експериментальну програму підготовки студентів на основі методики моделювання різних педагогічних ситуацій, суть яких - додаткове використання на заняттях та на самопідготовці вище названих спеціальних схем модельних ситуацій, які являють собою детальний опис дії, що вивчається, з урахуванням аналізу бази статистичних даних оперативної та судової діяльності, які відтворюють реальні події нападів на громадян. При цьому, як уже зазначалось, під час занять студенти повинні чітко уявляти собі всі основні фази прийому й намагатися без схеми модельних ситуацій відтворити її зміст, тобто спочатку вони повинні вивчити на пам'ять порядок виконання цієї дії. На наступному занятті викладач перевіряє не тільки якість виконання даної дії, а також вимагає від студентів переказати на пам'ять послідовність виконання вивченого прийому, згідно схеми модельних ситуацій.

Наступний прийом вивчається й удосконалюється в аналогічній послідовності: спочатку заданий прийом вивчається на пам'ять до рівня промовляння, а потім до рівня упевненого виконання. Викладач перед кожним новим завданням на самопідготовку повинен постійно звертати увагу тих, хто навчається, на виконання послідовності навчання з використанням схеми модельних ситуацій. У залежності від складності технічної дії, студенти можуть розподілятися по два або три і більше осіб й починати працювати у такій послідовності: один із партнерів читає відповідну схему модельних ситуацій та стежить, чи дотримується послідовності виконання прийомів його товариші. Дії, що вивчаються, повторюються 3-5 разів, після чого партнери міняються ролями. Вищезазначена експериментальна програма повинна складатися з чотирьох основних розділів: теоретичної підготовки, загальної фізичної підготовки, основ техніки захисту та підготовка з удосконалення використання схем модельних ситуацій. Застосовуючи цю програму при навчанні студентів прийомам рукопашного бою, можна розв'язати низку педагогічних питань:

1. Вивчаючи модельні ситуації нападів у теоретичній частині програми студенти зможуть психологічно програмувати свою свідомість на працю в екстремальних умовах та уявляти себе на місці реальних подій, що значно підвищить мотивацію до занять й дасть змогу не розгубитися в момент нападу й більш упевнено виконувати захисні навички навіть за несприятливих обставин.

2. Усвідомлення виникнення можливої небезпеки допоможе виховати у студентів постійну потребу з удосконалення свого рівня загальної фізичної та спеціальної фізичної підготовки.

3. Допоможе сформувати у учнів практичні вміння та навички прийняття найбільш оптимальних варіантів захисту під час раптових нападів.

Застосовуючи у навчальному процесі вищевказану програму особливу увагу слід звернути на якісне формування схем модельних ситуацій, що використовуються у її четвертому розділі. Для цього ми розглянули та проаналізували матеріали з оперативної й судової практики нападів на громадян м. Запоріжжя за період 2013-2014 р. Під час цього розгляду ми встановили, що злочинці в основному за цей період скоювали напади без зброї, з використанням предметів та холодної зброї, погрожували або застосовували різні системи вогнепальної зброї, а в останній час також були використані різні нестандартні засоби нападу за допомогою: автотранспорту(наїзди), хімічних засобів, вибухових засобів і тварин(собак). Всі ці напади скоювалися в різних умовах, у різний час доби та за місцем знаходження. Також ми було з'ясували, що найбільш поширений напад був без зброї, і це склало 72% з усієї кількості вивчених епізодів. Більш детально показники різних нападів можна простежити за таблицею 1.

Таблиця 1

Показники різних способів нападу злочинців на громадян.

	Методи атаки							Не традиційним способом	Загальна
	Без зброї			Зі зброєю					
	Удари	Захвати	Загальна	Предметами	Ножем	Вогнеп. зброя	Загальна		
Кількість	97	52	149	17	30	9	56	6	211
%	46	26	72	8	14	5	25	3	100

Виклад основного матеріалу. У дослідження з використання системи модельних ситуацій під час вдосконалення нових прийомів, взяли участь експериментальна та контрольна група початківців. В обох групах були юнаки та дівчата одного віку (18-19 років), без спортивного стажу та кваліфікації. Дослідження проводилися згідно з програмою навчання рукопашному бою, але з використанням різних методів навчання. Для досягнення поставлених задач вивчалися якісні показники виконання технічних дій заданих прийомів у початківців упродовж чотирьох місяців, при двох тренувальних заняттях на тиждень. На першому навчальному етапі дослідження (впродовж місяця) в експериментальній та контрольній групах навчання відбувалися наступним чином. При вивченні технічних дій у контрольній групі спочатку викладачем було продемонстроване виконання прийому в цілому та частинами. Потім студенти виконували вказані дії, а викладач коригував їх помилки. В експериментальній групі, як і в контрольній, на першому етапі спочатку учням також демонструвалася техніка виконання у звичайних умовах, а потім проводилася робота з використанням схем модельних ситуацій. Тобто, отримавши відповідні робочі схеми певних модельних ситуацій, студенти, як уже зазначалось, повинні були вивчити послідовність технічної дії. Після засвоєння дії до рівня промовляння студентів поділили на групи по дві або три особи. Спочатку одні учні виконували задані дії, а інші, за допомогою схеми системи модельних ситуацій, перевіряли якість виконання прийому та коригували допущені помилки, після чого вони мінялися ролями. У цей час викладач уважно стежив за роботою учасників групи та вносив відповідні корективи.

У кінці заняття викладач повинен дати для експериментальної групи наступні завдання на самопідготовку:

- вивчити на пам'ять (до рівня свідомого промовляння) запропоновані схеми модельних ситуацій;
- у повільному темпі (до 20 разів) виконати задані дії під контролем іншого товариша згідно з відповідною схемою.

На наступному занятті викладач перевіряє якість як теоретичних знань, так і практичних умінь студентів.

На другому етапі дослідження (при вдосконаленні захисних дій, впродовж наступного місяця) навчальний процес в експериментальній та контрольній групах відбувався, як на і першому етапі – в аналогічній послідовності. У зв'язку з тим, що технічні дії були значно складнішими, ніж на попередніх двох етапах дослідження, та застосовувалися різні ускладнення під час застосування схем модельних ситуацій в навчанні, студенти розподілялися не по дві, а по три і більше осіб. Тобто одні виконували практичну частину прийому, а інші контролювали їх дії згідно із заданими схемами, після чого вони мінялися місцями. У кінці завершального етапу експерименту були отримані дані до вимог рукопашного бою. Аналіз результатів виконання прийомів показав, що в експериментальній групі показник якості виконання прийомів був значно вищий, ніж у контрольній групі, особливо на 3-му, 4-му етапах навчання, де вивчені дії були значно складнішими та непередбаченими в залежності від реальних ситуацій. Більш детально показники якісних характеристик дослідження можна простежити згідно табл.2

Таблиця 2

Показники якості виконання технічних прийомів студентами (в %) за чотири місячними циклами у контрольній та експериментальній групах.

Групи	Етапи (місяці)	Кількість отриманих балів (помилка-1)				
		5	4	3	2	1
Експериментальна група	1-ий етап	48	37	15	-	-
	2-ий етап	41	46	13	-	-
	3-ий етап	23	53	24	-	-
	4-ий етап	27	49	24	-	-
Контрольна група	1-ий етап	21	36	43	-	-
	2-ий етап	26	41	33	-	-
	3-ий етап	15	31	42	12	-
	4-ий етап	11	26	54	9	-

ВИСНОВКИ

Модельні схеми, які застосовувалися в експериментальній групі, розроблялися з урахуванням наступних даних.

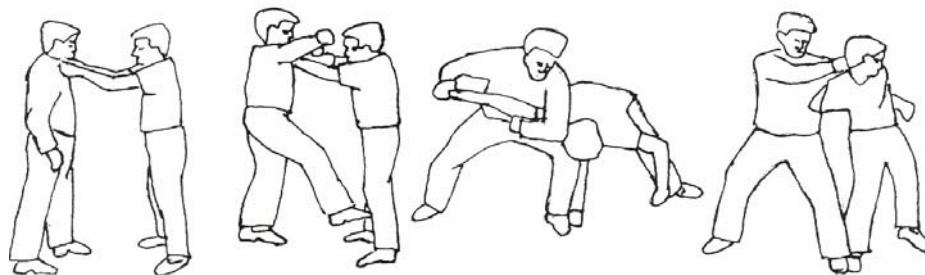
Напади без зброї включають в основному різні види ударів і захоплень за руки, одягу тощо. Напади без зброї найчастіше здійснювалися в темний час доби (56,4%) у громадських місцях 53%, 92,8% громадян при цьому, що піддалися нападу, мали в основному низький рівень фізичної та технічної підготовленості. Нами відокремлені також нестандартні способи нападів: із використанням хімічних засобів, тваринних (собак), автомобілотранспорту, а також методом, небезпечним для багатьох осіб, вибуховими пристроями тощо. Аналогічні тенденції також установлені при аналізі дій та умов озброєного нападу, а також нападу в нетрадиційні способи. Найбільш небезпечні ситуації представлені атаками за допомогою холодної зброї та вогнепальної зброї злочинців. Так, у 79,3% випадків нападів громадяни отримали травми різного ступеня тяжкості і 21,7 відсотків закінчилися трагічно. Аналізуючи вищезазгадані матеріали, ми розробили класифікацію основних видів та умов атак. Знайдено 15 основних видів нападу, здійснених злочинцями. Також виокремлено в класифікації умови, за яких найчастіше здійснювалися напади на громадян: (вдень і вночі) ситуації за місцем нападу, та ситуації за техніко-тактичним принципом (напади без зброї, з предметами та холодною зброєю, вогнепальною зброєю, нестандартними засобами нападів). Таким чином, можна припустити, що з метою розробки стійких навичок та ефективних дій під час захисту студенти повинні засвоїти хоча би 50-60 схем модельних ситуацій. Розробка і впровадження цього методу моделювання значно допомогла покращити якість та мотивацію до навчання у студентів прийомом рукопашного бою, особливо на останніх етапах удосконалення, де вивчаються складно координовані рухи та різні дії в умовах максимально наближених до реальних. Застосовуючи схеми модельних ситуацій у навчальному процесі, слід звертати більшу увагу на ті моделі, які найчастіше зустрічаються в практичній діяльності. Таким чином, ми змогли пов'язати практику з навчанням.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ЦЬОМУ НАПРЯМУ вбачаємо у постійному спостереженні, пошуку й аналізі різних джерел, які відтворюють реальні події сьогодення під час скоєння злочинів проти громадян, та складанні на їх основі нових, більш досконалих схем модельних ситуацій для впровадження їх у навчальний процес. Проте це впровадження потребує ще значної роботи з укладання якісних робочих модельних схем, які повинні включати найбільш оптимальні варіанти та описи прийомів й можливо бути проілюстровані малюнками.

Приклад схеми модельної ситуації можна розглянути у додатку, який відтворює реальну подію нападу.

ДОДАТОК №1 Схема № 1.1. Схема № 1..Варіант№1

Група студентів, яка одягнутих у захисні шоломи й жилети, шикуються у дві шеренги. Перша шеренга додатково також має боксерські рукавички. У студентів першої шеренги кишенях спортивного одягу заховані різні речі: футляри мобільних телефонів, гаманці тощо. За загальною командою всі студенти обох шеренг рухаються у різних напрямках у раніш обумовленому замкнутому просторі спортивного зали. Таємно та вибірково двома студентам другої шеренги призначаються номери (перший та другий номер) і пропонуються наступні завдання: першому номеру раптово підійти збоку до одного зі студентів першої шеренги і виконати поштовх долонею в плече. Після цього другий номер виконує захоплення правою та лівою руками за одягу біля плечей свого опонента, а перший номер робить спробу захопити і в студента з першої шеренги. Прийшовши швидко до тям цей студент виконує звільнення від захоплення прийомом важелем у середину (при цьому розвертаючи другого номера у бік першого, перекиваючи цим рух до себе):

1. Виконати крок лівою ногою вперед – вліво.
2. Одноразово захопити праву руку супротивника різнойменною рукою хватом знизу, а однойменною - зверху.
3. Виконати правою ногою розслаблюючий удар.
4. Виконати поворот кругом на лівій нозі вправо, одночасно скручуючи праву долоню руки супротивників усередину.
5. Закрутити праву руку другого номера за спину.

Знешкодивши другого номера, захищаючись відштовхує його в сторону першого та виконує по ньому на протязі 10 секунд атакуючі удари руками.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баширова Л.М., Баширов Р.Р. Математическое моделирование в спорте /Л.М. Баширова, Р.Р. Баширов/ Ташкент: Медицина, 1988. С. –143./
2. Гамалий В.В. Моделирование техники двигательных действий в спорте/В.В. Гамалий/ Наука в олимпийском спорте.-2005.- №2. – С. 108-116.
3. Кузнецов В.В., Новиков А.А. К проблеме модельных характеристик квалифицированных спортсменов / В.В. Кузнецов, А.А. Новиков/ Теория и практика физической культуры. – 1975. – №1. – С. 59-62.
4. Чумаков Е.М. СТО уроков борьбы самбо / Е.М. Чумаков/- М., изд. ФиС, 1988. ст. 11.
5. Kuznetsov V.V., Shustin B.N. Metodologiya postroeniya modelnykh harakteristik silneyshih sportsmenov /V.V. Kuznetsov, B.N. Shustin / Sovershenstvovanie upravleniya sistemoy podgotovki kvalifitsirovannykh sportsmenov: Teoriticheskie aspekty / Pod red. V.V.Kuznetsova. – М., 1980. – С. 68.
6. Shestakov M. Upravlenie tehnicheckoy podgotovkoy v legkoy atletike na osnove kompyuternogo modelirovaniya /M. Shestakov/ Nauka v olimpiyskom sporte. – 2005. - #2. – С. 187-196.
7. Platonov V.N. Sistema podgotovki sportsmenov v olimpiyskom sporte /V.N. Platonov/ – К. : Olimpiyskaya literatura, 2004. S. – 808
8. Shustin B.N. Modelirovanie i prognozirovanie v sisteme sportivnoy podgotovki /B.Shustin/ М.: SAAM, 1995.- S. 226-237.

УДК : 796.011.3:378.147:371.134:794.088.6

Гальченко Л.В.
Запорізький національний університет

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ВИКОРИСТАННЯ РУХЛИВИХ І НАЦІОНАЛЬНИХ ІГОР У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті проаналізовано психолого-педагогічна література та інформація з мереж Інтернету щодо методологічних підходів до проблеми підготовки майбутніх учителів фізичної культури. Зазначено, що такі методологічні підходи, як: системний, аксіологічний, адаптаційний, особистісно-орієнтований, особистісно-діяльнісний, контекстний та компетентнісний є вирішальними для наукового обґрунтування ефективної професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до використання рухливих і національних ігор у професійній діяльності.

Ключові слова: методологічні підходи, вчитель фізичної культури, професійна діяльність, рухливі і національні ігри.

Гальченко Л.В. Методологические подходы к проблеме подготовки будущих учителей физической культуры к использованию подвижных и национальных игр в профессиональной деятельности. В статье проанализирована психолого-педагогическая литература и информация из сетей Интернета относительно методологических подходов к проблеме подготовки будущих учителей физической культуры. Указано, что такие методологические подходы, как: системный, аксиологический, адаптационный, личностно-ориентированный, личностно-деятельностный, контекстный и компетентностный являются решающими для научного обоснования эффективной профессиональной подготовки будущих учителей физической культуры к использованию подвижных и национальных игр в профессиональной деятельности.

Ключевые слова: методологические подходы, учитель физической культуры, профессиональная деятельность, подвижные и национальные игры

Galchenko L.V. Methodological approaches to the problem of preparation of teachers of physical education for